

Khi đường Công sản không còn thì thế giới đã bám víu, không còn quy n lệ c đ ban hành m nh lệ nh, thế giới lập công chế c “Đường” trở nên tê liệt...

□

□ Hoa Kỳ luôn giữ vai trò cội nguồn quốc sự mặt thế giới là nhờ đã đặt giá trị của con người đúng mức. Nhất là giá trị nhân quyền và trí thức. Về lý thuyết Hoa Kỳ có một trường phái kinh tế học ra đời vào những năm 1980, chứng minh được tăng trưởng và phát triển quốc gia tùy thuộc vào tri thức (new growth theory).

Đưa vào lý thuyết và thực tiễn chứng minh được, người theo trường phái này hướng đến những chính sách xây dựng môi trường phát huy và tận dụng những tài sản trí tuệ nhân loại. Họ cố vũ việc các quốc gia muốn phát triển cần tôn trọng nhân quyền, dân chủ, tự do và khuyến khích mặt thế giới tự do trên mặt ng toàn cầu.

Viết Nam Tiến Thi Trong Suy Thối – Chế Lâm Sàng

Gần đây diễn đàn BBC mở ra một cuộc tranh luận về vai trò của những người trí thức trong hoàn cảnh Việt Nam hiện nay. Một hoàn cảnh mà ông Nguyễn Phú Trọng phải công khai bàn đến vì các chức năng, ngăn chặn và đẩy lùi tình trạng suy thoái tránh sụp đổ. Còn ông Lê Khả Phiêu diễn tả “Đảng ta đang suy thoái”.

Đảng Cộng sản Việt Nam là đảng cầm quyền vì thế đất nước cũng luôn trong cùng một tình trạng: tụt lùi trong suy thoái. Theo cách nói của Giáo Sĩ Ngô Bô Châu là Việt Nam đang chột lâm sàng.

Trí Thức Ta – Trí Thức Nô L

Một ngày một Tết, trên diễn đàn BBC nhà văn Võ thị Hào lập luận lịch sử Việt Nam là lịch sử của những người nô lệ. Ngày nay đời đã sang ngời làm việc bằng trí óc chỉ vì miếng ăn ngon. Họ vẫn là những người nô lệ.

Bà Hào cho rằng trí thức như bộ não của xã hội. Nếu xã hội không có trí thức thì cũng như con người không có bộ não. Nói theo kiểu của nhà văn Phạm thi Hoài thì đời cao trí tuệ của người trí thức Việt Nam chỉ tính từ cái chết xuống. Đó chính là lý do Việt Nam vẫn thua xa các nước trong vùng.

Th Văn, Th Báo, Th V, Th Th, Th D, Th Nh c ...

Cũng ngày đầu năm đầu của nhà văn Phạm thi Hoài phỏng vấn, nhà báo Lê Phú Khải diễn tả trí thức Việt Nam ra hình hài “người” hẳn. Ông Khải cho biết: “Theo tôi thì ở Việt Nam, trừ một số ít trí thức có tư duy độc lập còn thì không có đời ngũ trí thức đúng với tên gọi, đúng với nội hàm của nó. Cái gọi là tầng lớp trí thức xã hội chỉ nghĩa là những người do Đảng đào tạo nên để làm công cụ cho Đảng. Vì thế Đảng nói gì họ nghe ngay, Đảng bảo sao họ làm vậy, vậy thôi.”

Những công cụ của “Đảng” bao gồm nhà văn, nhà báo, giáo sư, nhà báo, nhà văn ... nghĩ cho cùng chỉ là thế giới văn, thế giới báo, thế giới d, thế giới v, thế giới nh c, thế giới làm th ... không hẳn không kém. Việt Nam chỉ là một cái xống “sáng tác”. Họ sáng tác theo mệnh lệnh của “Đảng” và nhóm chức vụ “Đảng”. Lo đời khi làm người, ai cũng muốn vươn lên, nhưng chính cái hệ thống của “Đảng” đã không tạo cơ hội hay cho phép họ trở thành người trí thức.

Khi Đảng Cộng sản không còn tư tưởng bám víu, không còn quyền lực để ban hành mệnh lệnh, tầng lớp công chức “Đảng” trở nên tê liệt, ỳ ỳ, thi u khả năng “sáng tác” và trở thành gánh nặng xã hội. Xã hội lâm vào tình trạng chột lâm sàng.

Trí Thức Tây – Những Con Ngươi Tự Do

Trong khi những người thu thập dữ liệu bị quan, những báo Tuổi Trẻ Cuộc Tuổi những người Giáo sư Ngô Bô Châu cho biết “vấn đề niềm tin tưởng lại”.

Đúng khi và vai trò của trí thức ông Bô Châu cho biết: “Đôi khi tôi, trí thức là người lao động trí óc. Cũng như những người lao động khác, anh ta cần được đánh giá đúng trên kết quả lao động của mình. Theo quan niệm của tôi, giá trị của trí thức là giá trị của sản phẩm mà anh ta làm ra, không liên quan gì đến vai trò phân biệt xã hội.” Cách suy nghĩ của Giáo sư Bô Châu là cách suy nghĩ của một người được đào tạo và làm việc trong môi trường Khoa Học thực nghiệm Toán Tây Phương. Tóm gọn là Trí Thức Tây.

Phương cách giáo dục thực nghiệm của Tây Phương đào tạo những con người biết suy nghĩ, tìm tòi và tiếp thu quy luật vấn đề một cách thuần lý. Từ đó, xã hội đánh giá sự đóng góp của cá nhân qua những thành quả có thể đo lường được. Những công trình được phân bố trên các tạp chí các diễn đàn chuyên môn. Những bài sáng chế được đăng tải công khai. Những sản phẩm có tinh thần làm việc chất lượng phục vụ cho nhân quần xã hội.

Từ phương cách giáo dục thực nghiệm những người làm chuyên môn đều tích cực tranh luận trên các lãnh vực chuyên môn nhằm tìm ra sự thật hay phát hiện những điều mới mẻ. Kiến thức của họ được truyền đạt, chuyên hóa, tích lũy và biến thành kiến thức chung của nhân loại. Những học sinh và uy tín của họ phát xuất từ khả năng chuyên môn mà họ truyền đạt và đóng góp cho xã hội. Trường hợp của Giáo sư Bô Châu là chứng cứ và rõ ràng nhất.

Vì làm việc trong môi trường xã hội hoàn toàn tự do và những đóng góp đều được xã hội tôn trọng đúng mức, những người làm chuyên môn Tây Phương thường rất ít tham gia vào những cuộc tranh luận về chính trị hay chính sách. Nói đúng ra họ ít có cái đầu tiên phê phán chính sách của các chính phủ do dân chúng bầu ra.

Những Con Số Biết Nói

Theo thống kê, trong 5 năm 2006-2010, số bài sáng chế được đăng tải công khai được đưa là 1.000.900 bài, được đăng tải 2 là Nhật Bản 197.075 bài. Trong khi Việt Nam chỉ có 5 bài sáng chế, tập hợp nên nhiều số với hầu hết các nước trong khu vực Đông Nam Á.

Điều đáng nói là riêng tại Hoa Kỳ tính có khoảng hơn 280 nhà phát minh người Mỹ gốc Việt được cấp bằng sáng chế, chỉ riêng Tập đoàn Trung đóng góp 72 bằng.

Có thể vì những điều này giáo sư Ngô Bô Châu quy kết về Việt Nam mới năm 3 tháng

điều hành Viện Toán Cao Cấp. Giáo sư Bô Châu cho biết: “hiện nay thế giới giới nghiên cứu toán có trình độ tiên tiến nhất là một con số rất nhỏ, quan trọng hơn nữa là giới nghiên cứu toán có các công trình nghiên cứu khoa học theo chu kỳ nào đó rồi là một con số vô cùng nhỏ.”

Thức thức khoa học nêu trên là do định luật của tự nhiên luôn tiến cao tiến đi cho riêng họ là đỉnh cao của trí tuệ loài người, do phương pháp điều hành “học hỏi chuyên”, và nhất là do thiêu hạn một môi trường tốt cho sáng tạo.

Hành Động Theo Công

Tây Phương nghiên cứu khoa học khi được thông phong giáo sư đòi hỏi phải có ý kiến về các chính sách của chính phủ như học hỏi chuyên ngành và tiến xã hội. Họ thông là tiếng nói của Viện Đới Học đang làm và phải sẵn sàng để nhận lãnh vai trò của mình cho chính phủ khi được mời.

Trong khi ấy giáo sư Châu lại cho riêng người trí thức “không liên quan gì đến vai trò phần bên xã hội.” và xác nhận “Nói đến chuyên thay đổi chính sách là tôi lại bận khoản. Hình như cái mà ta làm cho đến nay là thay cái gì chưa ổn thì ta sửa lại, sửa xong lại, mà ít để ý đến sự vận động tự nhiên của cuộc sống.”

Giáo sư Bô Châu đã nhận ra cái học thức mà giáo sư đang phục vụ, vận động phần tự nhiên, nói theo thức chính trị là “phần động”. Động viên ông phải biết thức thức Việt Nam không có một môi trường sinh hoạt tốt do. Định luật của tự nhiên luôn ôm đồm lãnh đạo mọi thức. Nhưng thay giáo sư Châu lại cho riêng người trí thức như ông không có vai trò để đưa ra một học hỏi đi về thức như xây dựng một xã hội, một nền khoa học tốt cho Việt Nam. Ông đến nhận làm khoa học.

Giáo sư còn cho biết “những khó khăn mang tính chất hành chính thì vận muôn hình vận vận, những tôi hi vọng giai đoạn này cũng sẽ chóng kết thúc để năng lực động viên vào những việc thức thức bổ ích là làm khoa học.”

Người Việt cũng chưa bao giờ thay các giáo sư từ Úc than phiền như trên. Từ Úc, người khoa học đến điều kiện thức thức không luận lách qua những thức thức nhiều kẻ cho được việc. Người thức thức là những người luôn công khai đóng góp những phương pháp để tháo gỡ những thức thức hành

chánh khi có chuyển xẩy ra. Vì thế đây cũng chính là nhiệm vụ đóng góp thực sự cho sự thăng tiến xã hội.

Mặc dù cho rằng người trí thức “không liên quan gì đến vai trò phân biệt xã hội.”, Giáo sư Châu quan niệm: “... cần trên thực tế người trí thức, hoặc không trí thức, tham gia công tác phân biệt xã hội. Không có phân biệt, xã hội đã chết lâm sàng.” Xã hội chết lâm sàng cũng đồng nghĩa với việc Việt Nam tồn tại trong suy thoái.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi có nhận xét như sau: "Giáo sư Ngô Bội Châu cũng đã nói đến cái phân sau là nếu không có phân biệt thì xã hội chết lâm sàng. Nhiệm vụ trách nhiệm của cái xã hội chết lâm sàng này không đổ vào vai của trí thức thì đổ vào vai ai". Người trí thức làm việc bằng lý và đức để đào tạo để làm sáng tỏ vấn đề nên khi họ phê phán hay tranh luận để thuyết phục người nghe. Vì thế công việc phê phán chính yếu là công việc của người trí thức.

Mâu thuẫn trong lời nói đối với mâu thuẫn trong hành động. Trách nhiệm đây giáo sư Châu cho rằng "...bám theo là việc của con người, không phải việc của con người tự do." Thế nhưng người người tự do khi sống giữa những người nô lệ họ không có tiếng nói họ người nô lệ đứng lên đòi quyền tự do, thì có khác chẳng người tự do sống giữa đàn người họ hành động theo họ. Theo cách nói ông bà ta "gần mực thì đen, gần đèn thì sáng".

Nhiệm Vụ Của Người Cho Giáo Sư Bội Châu

Ở Tây Phương người trong vai trò giáo sư và giám đốc Viện Toán Cao Cấp, Giáo sư Bội Châu phải trả lời những câu hỏi về các chính sách của chính phủ, có những hướng dẫn Viện ông đi u hành và đến chuyên ngành Toán Học. Nhất là khi Viện Toán Cao Cấp vừa được thành lập với kinh phí 650 triệu đồng gần 30 triệu USD Kim.

Tiến sĩ Vũ Duy Mạnh (United Nation New York) có một số câu hỏi như sau: Liệu toán học có phải là ngành cần được ưu tiên phát triển nhất ở Việt Nam? Khoa học xã hội, nông nghiệp hay môi trường có xứng đáng được ưu tiên phát triển hơn và mang lại nhiều lợi ích thực tiễn hơn cho đất nước? Việt Nam là nước đang phát triển, còn rất nghèo, có nên toán học của tiên tiến. Vậy tại sao lại "hào phóng" được ưu tiên nghiên cứu toán cao cấp để có thể người được hưởng lợi nhiều nhất của chế độ đã là Việt Nam? Mục tiêu phấn đấu "đến năm 2020 toán học Việt Nam có thể đứng đầu 40 trên thế giới" có ý nghĩa gì? và thực tế có đáng để được ưu tiên hay không? Nhiệm vụ của thế và đòi hỏi trách nhiệm gì về trình độ của Viện trách nhiệm chính phủ là gì?

Các câu hỏi nêu trên xuất phát từ bài "Giáo Sư Ngô Bội Châu tiếng nói 'bí mật' của Viện Toán cao

cáp” đăng trên báo Giáo dục Việt Nam. Các câu hỏi nêu trên đã được nêu trong luật nhà nước của công nhân địa phương thu hút của dân cho Việt nam chế độ xây dựng một tháp ngà toán học tại Việt Nam đánh bóng cho đảng Cộng sản.

Sống và làm việc tại các quốc gia Tây Phương mới vì lợi ích của mình bởi vì, nếu Giáo Sĩ muốn gìn giữ uy tín, Giáo Sĩ hay ai đó trong Việt nam phải trả lời rõ ràng các câu hỏi nêu trên.

Giáo Sĩ Bô Châu Nên Phê phán Tây

Cũng vì Việt Nam chế độ có một môi trường sinh hoạt tự do nên tuy đã đi đa số những chuyên gia được đào tạo và làm việc chuyên môn tại Tây Phương đều ngao ngán khi nghĩ đến việc vào nước cộng sản dù chỉ là người học. Một số rất nhỏ trừ vớ, những người trả lời ra vẻ những người thành thạo tràn trề. Những người này thường quan niệm đến giờ không muốn tham gia chính trị, phi chính trị thậm chí không muốn biết quan điểm chính trị. Thế những khi vào Việt Nam họ mới nhận ra chính trị do “Đảng” lãnh đạo bao trùm mọi vấn đề.

Người Việt trân quý tâm và tài của Giáo Sĩ Bô Châu. Những qua những việc kể trên và phê phán cách Giáo Sĩ Bô Châu giới thiệu và giảng dạy, người Việt tin rằng giáo Sĩ đã chọn sai đường khi trả lời Việt Nam. Nếu ông Hoa Kỳ hay Pháp ông sẽ dành thời giờ quý báu đóng góp cho khoa học cho nhân loại thay vì vào Việt Nam làm việc. Làm như thế ông được các nhà cầm quyền công nhân làm dân chúng tôn trọng và lắng nghe hơn.

Trí Thức Cộng Hòa - Trùm Chăn

Trả lời góp ý của Blogger Bô Lạp (Nguyễn Quang Lạp), Giáo Sĩ Ngô Bô Châu cho biết đường nghĩa và trí thức của ông là “hỏi để hỏi” giảng dạy như trí thức “trùm chăn”.

Cũng theo ông vai trò lên tiếng không phải của riêng người trí thức mà là của người nông dân, của người doanh nhân, của mọi người. Điều ông nhận xét hoàn toàn đúng trong một môi trường tự do. Ở đó mọi người đều được huấn luyện, có câu hỏi, có trả lời và bình luận nhau. Tại Việt Nam khác xa người nông dân, người doanh nhân, ... thậm chí mọi người mất đi cái quyền được nói. Họ sẽ nói khác “Đảng” sẽ bịt miệng cho các từ “phản đối chế độ Đảng”.

Cũng ngày một ngày tại Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ đưa tin: “Ông Đỗ Kiệt, Phó Hội trưởng Hội Văn bút Độc lập Trung Quốc, mới đây đã sang Hoa Kỳ thăm bạn, cho biết tại một cuộc họp báo ở Washington rằng ông đã bị nhà cầm quyền Trung Quốc tra vấn một cách tàn nhẫn và đe dọa chôn sống.” Thân phận của người trí thức Việt Nam cũng không khác mấy, thậm chí còn tồi hơn thân phận của người trí thức Trung Hoa.

Vì thế cho một thi u s ng có h c hàm khôn khéo và can đ m c t ti ng nói. Nh ng ng i trí th c này đ c xã h i l ng nghe h n. Đ ng nghĩ r ng h mu n đ c quy n ph n bi n mà ng c l i h ao c thêm ng i cùng c t ti ng nói, đ h có th nói m nh h n mà l i ít nguy hi m h n. Quan sát k tình hình s đ d dàng nh n ra đ i u này.

B i th thay vì v Vi t Nam xây đ ng m t tháp ngà toán h c đ đánh bóng cho đ ng C ng s n, không ít ng i k v ng Giáo s Châu nên cân b ng n l c đ xây đ ng m t môi tr ng xã h i và khoa h c t do.

Trên báo Sinh viên Vi t Nam s T t, đ c đ ng l i trên blog cá nhân c a Giáo s B o Châu, khi đ c Lê Ng c S n h i “Trí th c c n gì nh t, theo Giáo s ?” ông đã tr l i “T do”. Không ph i ch riêng ng i trí th c c n nh t là t do, mà m i ng i Vi t Nam đ ng c n nh t hai ch T Do. Th nên khi Giáo S B o Châu phát bi u t o ra không ít d lu n đ i ngh ch là m t chuy n bình th ng.

Đ i u b t bình th ng là n u Giáo s Châu không nh n ra v n đ và ti p t c t mâu thu n chính mình.

□

Trí Th c D n Thân

Trái v i quan ni m trí th c c hũ, Tiến sĩ Jean-Francois Sabouret, m t h c gi c a Pháp chuyên nghiên c u v các v n đ châu Á, cũng đ c BBC ph ng v n v vai trò c a trí th c trong quá trình bi n đ i xã h i, ông cho r ng: “ng i trí th c “không có s l a ch n nào khác” ngoài d n thân và ti p t c d ng c m lên ti ng vì l i ích chung c a xã h i, c ng đ ng và nhân lo i, dù là h o Pháp, i Vi t Nam hay i b t c đ u.”

Ông còn nh n xét “Nh ng ng i trí th c Vi t Nam ph i tranh đ u thôi. H ph i đoàn k t l i. H ph i xu t b n nh ng t p chí, nh ng trang web mà t i đó h ph i ph n bi n, ph i có đ u óc phê phán. Đ ng nhiên đ i u đó là không đ n gi n. Nh ng ng i ta ch có th b t b m t, hay m t vài ng i thôi, ch làm sao có th b t b c m t dân t c đ c? Đ i u đó là không th !”

Đ c đ ài BBC ph ng v n v ý ki n nói trên, Ti n s Nguy n Xuân Di n cho bi t hi n nay đ ng là lúc Vi t Nam “h n bao gi h t” c n đ n ti ng nói ph n bi n xã h i c a gi i trí th c đ giúp cho xã h i chuy n bi n “ngày m t t đ p.”

Ông Di n cho r ng trí th c hi n nay c n ph i có hai y u t : “Th nh t là tinh th n t nguy n. T nguy n t c là t gánh vác l y. Không ch là mình ph i có ch c v ; không ch mình đ c sai b o hay phân công thì m i lên ti ng. Và th hai, ngoài v n đ t nguy n, thì ph i có s d n thân. T c là ph i tham gia vào vi c ph n bi n xã h i, đ cho xã h i ngày m t t đ p h n lên.”

□

Nô L T T ng

Đầu năm 2006, trên diễn đàn BBC ông Nguyễn Trung cho rằng đang là “thời cơ vàng” để đảng Cộng sản đổi mới. Ông trả lời câu hỏi “kẻ thù mới và vai trò lãnh đạo của Đảng ta là ai?” Nguyễn Văn đã góp ý như sau “kẻ thù của đảng Cộng sản chính là chủ nghĩa Mác – Lê”.

Cái khó nhất để làm người tốt do là phải biết tận dụng nó. Chính vì vậy ông Mác đã cao đầu tranh giành cướp và lấy mục tiêu xã hội cộng sản làm tiêu chí cho mọi suy nghĩ và hành động, mà ngày nay đảng Cộng sản mới phải lâm vào tình trạng bế tắc trong suy thoái. Nói theo Giáo sư Bô Châu là “chết lâm sàng”.

Không nhận ra thân phận nô lệ tận dụng, đảng Cộng sản lại công khai cho rằng tự phê bình và phê bình là để để họ trở nên trong sạch hơn và sáng suốt hơn. Lại ra họ phải mở rộng phê phán giữa lý thuyết với thực tiễn thì mới để họ tận dụng kẻ tận dụng nô lệ. Không nhận đúng bản chất thì thu được gì cũng rút ngắn ngày tàn.

Đầu năm nay sẽ có hai thế giới khác nhau mà cộng sản mới tận dụng, ông Nguyễn Trung và người viết, khi nghĩ về đất nước lại cùng chung những mục tiêu (1) Con người tốt; (2) Thế giới chính trị dân chủ; (3) Đất nước có hòa bình yên ổn; và (4) Tất cả dựa trên căn bản của một nền giáo dục chân chính.

Cùng những mục tiêu thế giới hai người lại có hai hướng đi quy tắc khác nhau. Ông Trung kêu gọi khép lại quá khứ. Trong khi người viết lại tin rằng vai trò của người trí thức không những chỉ để tìm ra sự thật hiển nhiên. Người trí thức Việt Nam còn phải truy tìm, làm sáng tỏ và phơi bày những sự thật lịch sử. Có xây dựng được một lịch sử khách quan trung thực thì với thế giới dân tộc mới có cơ may khép lại để chúng ta cùng hướng đến tương lai.

Trí Thức Chế Độ “Đảng”

Nhà báo Lê Phú Khải còn cho biết cá nhân ông không còn sự lãnh đạo của “Đảng” vì thế đã trở về với “Đảng”. Vì Nhà nước xã hội chủ nghĩa Việt Nam không muốn để sự lãnh đạo toàn diện, trí thức để và trở về với “Đảng”. Sự phân biệt để quy định lãnh đạo của “Đảng” để nghĩa với chế độ lại nhà nước xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Vì chế độ “Đảng”, chế độ nhà nước cộng sản như những người đến cuộc sống cộng tinh thần lại vượt vượt. Thế mới còn như những người đến để con để cháu người chế độ “Đảng”. Bởi thế theo người viết những người trí thức để thoát không chấp nhận sự lãnh đạo của đảng Cộng sản thì hi vọng, thế để đáng quý, thế để đáng trân trọng.

Khi Giáo Sĩ Trung Hoa Lên Tiếng

Cũng lại ngày đầu xuân trong khi giữa trí thức Việt Nam đang tranh luận về vai trò của trí thức thì hàng trăm dân Hồng Kông đã tập thể biểu tình bày tỏ sự phản đối về việc phát ngôn của một giáo sư lại để dựa vào họ là con hoang, là đồ chó. Phát xuất từ những va chạm ngôn ngữ,

tư pháp quán, pháp lý và văn hóa giáo dân Hồng Kông và dân Lạc Đệ ngày mới gia tăng, Giáo sư Khổng Khánh Đông đã chính thức lên Đài Truyền Hình Trung ương (V1CN) dùng ngôn ngữ thông thạo nói trên.

Đều có nói là giáo sư Khổng Khánh Đông, đang dạy môn Trung Văn tại Viện Đại học Bắc Kinh, ông là cháu đời thứ 73 của Khổng Tử. Khổng Học là một môn học đang được nhà cầm quyền Bắc Kinh công khai tài trợ. Các Viện Khổng Học đang mọc lên như nấm để truyền bá Khổng Học theo đường hàng không Xả Hại Chính Nghĩa và mang sức thái Trung Hoa Công giáo.

Cũng may nên Khổng Học nói trên này vẫn còn rất phôi thai tại Việt Nam vì văn hóa Việt Nam không thể chấp nhận các nhà khoa học bản địa nói tiếng ông Khổng Khánh Đông. Người Việt tin không mấy người Việt xem ông ta là người trí thức.

Tóm Kết

Đều Xuân Nhâm Thìn rõ ràng các trí thức Việt Nam đang nhập cuộc đời thân. Họ bao gồm cả những trí thức từ Phương Tây trở về hay những người đã được đào tạo trong hệ thống công giáo ở nước này. Qua cuộc tranh luận về vai trò trí thức chúng ta có thể thấy được sự khác biệt giữa trí thức theo “Đông” và trí thức chính “Đông”, giữa trí thức Ta và trí thức Tây, giữa trí thức công giáo và trí thức đời thân. Thấy ra còn nhiều loại trí thức khác. Tìm hiểu, phê phán những tôn trọng lẫn nhau đó chính là nhiệm vụ của những người trí thức Việt Nam.

Qua đó chúng ta có thể thấy rõ trách nhiệm của người trí thức ngày nay và tương lai có những ưu tiên khác nhau. Người trí thức hôm nay cần nhận vai trò đời thân xây dựng môi trường tốt do đó Việt Nam không cần tâm sùng. Người trí thức mai sau lãnh trách nhiệm xây dựng và phát triển quốc gia.

Người trí thức Việt Nam nhận những cánh én báo mùa xuân về cho dân tộc. Người trí thức đưa đất nước đi lên.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đệ
29/1/2012